

فهرست مطالب

	فصل اول.
۳	مُد های گریگورین و گام های دیگر.....
۲	مُد های گریگورین.....
۸	مُد های ناقص.....
۱۳	نمونه ها و احساس گریگورینی.....
۱۴	هارمونی گذاری آواز های گریگورین.....
۱۷	سبک گریگورین.....
	فصل دوم.
۲۳	اجازه ها.....
۲۴	اجازه ها در سبک کنتربان.....
۲۴	اجازه ها در سبک باخ.....
۴۴	اجازه ها در آثار موزار و هایدن.....
۴۶	اجازه های توجیه شدنی احساس ویژه یک عبارت (بتهوون).....
۵۰	اجازه های دوران اخیر.....
	فصل سوم.
۵۱	مفاهیم جدید.....
۵۱	شکل های جدید شنیداری، مفاهیم جدید موزیکال.....
۵۳	نسبی بودن نامطبوع ها.....
۵۵	چیدمان های جدید آکورد.....
۵۷	آکوردهای جدید دیگر.....
	فصل چهارم.
۵۹	هارمونی و کمپوزیسیون.....
	فصل پنجم.
۷۳	تاریخ تحول هارمونی.....
۷۳	مقدمه.....
۷۵	۱. اصالت ها تا قرن چهاردهم.....
۷۷	قرن سیزدهم.....
۸۳	قرن چهاردهم.....
۸۶	۲. قرن پانزدهم و شانزدهم.....
۸۷	قرن پانزدهم.....
۹۱	قرن شانزدهم.....

۱۱۹	۳. قرن هفدهم و هجدهم
۱۲۰	مفهوم تونال در قرن هفدهم
۱۲۲	موتته وردی
۱۳۰	قرن هفدهم
۱۳۹	ی. س. باخ
۱۵۹	ژان فلیپ رامو
۱۶۵	موزار - هایدن
۱۷۳	بتهوون
۱۸۲	شوبرت
۱۸۹	۴. از برلیوز تا واگنر
۱۹۱	برلیوز
۱۹۶	مندلسون
۱۹۸	شوپن
۲۰۴	لیست
۲۰۸	ریشار واگنر
۲۲۵	۵. مکتب روس
۲۴۷	۶. مکتب فرانسه، دوره جدید
۲۴۹	۱. استفاده از مُدهای گریگورین و آکوردهای درجه دوم و سوم
۲۵۴	۲. تحول در نوشتار کنتربواتیک
۲۶۲	۳. تحول در هارمونی های هفتم
۲۶۹	۴. مودولاسیون های مختلف
۲۷۲	۵. کادانس
۲۷۶	۶. آپازیاتورها
۲۷۸	۷. کروماتیسیم
۲۸۰	۸. تحول در نوشتار نهم ها
۲۸۷	۹. حرکت های موازی
۲۹۶	۱۰. اجازه ها و حل های استثنایی
۳۰۶	۱۱. پدال
۳۱۰	۱۲. چیدمان های جدید آکورد
۳۱۸	۱۳. نامطبوع با کاراکتری پایدار
۳۲۴	۱۴. بی تونالیت، پُلی تونالیت، آتونالیت
۳۴۸	۱۵. مروری بر تحول هارمونی از ۱۸۷۰
۳۵۱	۱۶. آینده ممکن: ربع پرده

قرن چهاردهم

به طور خلاصه سبک قرن سیزدهم با استفاده‌ای بسیار ابتدایی از نت‌های پاساژ و هارمونی‌هایی ساده مشخص می‌شود. بعضی از نغمات دلرایی زیبایی‌هایی هم هستند، حالا که از ترس و وحشت پنجم‌ها آسوده شده‌ایم، برای معاصران ما بررسی این مطلب قدیمی، ضروری و گاهی بی‌بایستی بسیار زیبا امکان پذیر شده است. ولی در نوشتار بخش‌ها، آمیختگی آزادی و بی‌مهارتی به نتایج بسیار متفاوت می‌شد و به نظر می‌رسد که این حرکت همیشه هم نظم و ترتیب نداشت. به مانند واکنش‌های پیش‌بینی نشده نسبت به آنچه که تازه می‌شود. قرن چهاردهم یک پیشرفت قابل ملاحظه است و اگر چه آثار تعجب‌برانگیز گیوم دو ماشو (۱۳۶۹-۱۲۸۴) کمتر مورد توجه می‌شود، ولی او یک تجربه گرای نابغه است. آثار او ملهم از چنان قریحهٔ موزیکالی است که حتی امروز هم زیبایی آن را درک می‌کنیم، زیبایی و شگفتی در بعضی عبارات‌های او را می‌گوییم. در مورد کشفیات هارمونیک او باید چندین قرن دیگر منتظر بود تا آنچه امروز رایج است شناخته شود. دیگر، نمونه‌ای از آکوردهای ابتدایی ارائه نمی‌کنم، ولی آکورد شش و حتی چهار و شش در نمونه‌های زیر در عبارات‌های مختلفی دیده می‌شود:

Felix Virgo موت اثر گیوم دو ماشو

Credo de la Messe اثر گیوم دو ماشو

این نمونه‌ها چقدر موزیکال است و چقدر از سایر آثار پیشینیان به ما نزدیک‌تر! چهار و شش:

Filex Virgo

۱. پنجم افزوده، نهم دومینانت، مودولاسیون ناگهانی از *Re* مینور به *Re* مینور و غیره... در قرن چهاردهم موسیقیدان‌ها شجاعانه به صورت اتفاقی به تجربه‌گرایی پی بردند، جنگلی کاملاً بکر و در قرن‌های پانزدهم و شانزدهم جاده‌هایی در آن کشیدند.